

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/990/ /2010. RP.

**Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása**

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület 393/2010. (VIII. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogának sérelme tekintetében

helyt adok,

míg minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Gödöllői Rendőrkapitányság vezetője (intézkedésre)
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszában előadta, hogy 2010. május 13-án megjelent a Gödöllői Rendőrkapitányságon gyanúsítottként történő kihallgatás céljából. Kifogásolta, hogy a kihallgatását végző rendőr nem tudta tájékoztatni azzal kapcsolatban, hogy milyen feltételek mellett és hogyan van lehetősége a panaszosnak kirendelt védőt kérni. Ezen oknál fogva a Panaszos e jogáról végül lemondott. Sérelemzei továbbá, hogy az eljárás során panasztételi jogáról nem kapott felvilágosítást, a Panasztestület létezéséről nem tájékoztatták. A Panaszos a véletlen folytán talált rá arra az interneten.

Amikor a Panaszos a gyanúsítottként történő kihallgatás során elkezdett jegyzetelni, az eljáró rendőr rákiabált, hogy ne „írogasson”, hanem „figyeljen oda”, és hozzátette, hogy a jegyzőkönyvből kapni fog. A Panaszos azonban az eljárási cselekmény végén csak a rabosításra szóló idézést vehette át. Annak ellenére, hogy a panaszos közölte, hogy az időpont nem megfelelő – mivel az új munkahelyén kellett volna megjelennie, az első munkanapon – a rendőr nem volt hajlandó másik időpontot adni.

A panaszos 2010. május 14-én megjelent a Gödöllői Rendőrkapitányságon iratbetekintés céljából, valamint azért, hogy elkérje a kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet. Ekkor a portán szolgálatot teljesítő őr – akire már korábban is panaszt tett – közölte vele, hogy az Rtv., valamint a büntetőeljárásról szóló törvény értelmében nincs joga betekinteni az ügy irataiba, majd csak az ügy lezárását követően. Az objektumőr végül lehívta a portához az ügyben eljáró vizsgálatot, aki közölte, hogy a jegyzőkönyvet előző nap tévedésből nem adta át, de máris lehozza. Azt is elmondta ez alkalommal a vizsgálatot, hogy az ezt megelőző napon véletlenül átvett egy rendőrségi idézést, amely nem az ő nevére szólt. Az eljáró rendőr tájékoztatta, hogy ő küldte a levelet a panaszos feleségének, tanúkénti beidézésére. A rendőr álláspontja az volt, hogy az teljesen mindegy, hogy a panaszos feleségét hívják és az ügy szempontjából lényegtelen, hogy az idézésen szerepel. Továbbá azt is mondta, hogy ha a panaszos felesége nem jön be az idézésre, elővezetetik. A panaszos szerint mivel a vizsgálat dühös volt, hogy nem hagyta szó nélkül a történeteket, ezért az ígért dokumentummal egy óra elteltével sem jelent meg, így a panaszos távozott.

A Panaszos sérelemzei, hogy egy korábbi alkalommal, amikor tanúként történt kihallgatás céljából megjelent a rendőrség épületében, a portán szolgálatot teljesítő személy elkérte a személyi okmányait és közölte vele, hogy azokat csak akkor kaphatja vissza, ha véget ért a kihallgatás.

Amikor megkérdezte az ügyben eljáró rendőrt, hogy jogos volt-e ez, azt a választ kapta, hogy „természetesen, ezt mindig így csináljuk”. A Panaszos megjegyzi, hogy többször mégsem fordult ez elő. A Panaszos előadja, hogy – szintén egy korábbi alkalommal – az ügyében olyan megalázó módon folytattak le egy szembesítést, hogy neki ugyanabban az irodában ülve végig kellett hallgatnia egy nő vallomását a megerőszakolásáról, míg ez utóbbi végig hallgatta a panaszosnak az ügyben tett nyilatkozatát. Ezzel a rendőrség a panaszos álláspontja szerint megsértette a magánszféráját. Amikor arra kérte az eljáró rendőrt, hogy az erre vonatkozó a panaszt vegye jegyzőkönyvbe, az azt válaszolta, hogy „na, ezzel nevetted ki magát”. A Panaszos ezeken kívül sérelemzei a vizsgálatot által – a feleségével történt telefonbeszélgetés során – használt hangnemet.

A Panaszos a rendőri intézkedés miatt 2010. május 14-én a Panasztestülethez fordult. A panaszban foglaltak az alábbiakban összegezhetők:

- a Rendőrkapitányságon nem kapott tájékoztatást a védő kirendelésének lehetőségéről és módjáról, valamint panasztételi jogáról;
- kérése ellenére nem kapott másolatot a gyanúsítottként történő kihallgatása során felvett jegyzőkönyvről;
- olyan időpontra kapott idézést a „rabosításra”, amely neki nem felelt meg, azonban kérése ellenére nem kapott másik időpontot;
- az objektumőr elkérte a személyi okmányát, melyet csak azután kapott vissza, miután az ügy előadója megérkezett;
- a kihallgatása során más, idegen személyek is jelen voltak az irodában;
- a felesége neve hibásan szerepelt az idézésen;
- sérelmezi a vizsgáló hangnemét a feleségével telefonon történt beszélgetés során;
- sérelmezi a vizsgáló hangnemét a kihallgatása során.

A Panasztestület a panasszal kapcsolatban lefolytatott vizsgálatot követően állásfoglalásában megállapította, hogy *„a vizsgált rendőri intézkedések érintették a panaszos panaszjogát, a jogorvoslathoz, illetve az emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát „.*

II.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 195. és 196. §¹ -a biztosít

¹ Be. 195. §:

„(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Nincs helye panasznak a más szakértőt kirendelő és a gyanúsított vagy a védő által szakvélemény elkészítésére felkért személy szakértőként való bevonását engedélyező határozat ellen [111-112. §].

(3) A panasznak - ha e törvény kivételt nem tesz - nincs halasztó hatálya. Kivételesen indokolt esetben a határozatot hozó, illetőleg a panaszt elbíráló a határozat végrehajtását a panasz elbírálásáig felfüggesztheti.

(4) Ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyt, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el.

(5) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt - a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték - értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak - a (6) bekezdés eseteit kivéve - nincs helye.

(6) A 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, valamint a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat, továbbá a 151. § (2) bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, az ügyészség a felülbírálati indítványt az iratokkal és indítványával együtt három napon belül megküldi a bíróságnak.

(7) A halaszthatatlan nyomozási cselekmény elleni jogorvoslatra az (1)-(4) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

(8) A törvényben kizárt, az elkésett és a nem jogosulttól származó panaszt indokolás nélkül el kell utasítani.

196. §:

jogorvoslatot a nyomozás során a nyomozó hatóság határozataival, valamint intézkedéseivel vagy azok elmulasztásával kapcsolatban. Ezért – egyetértve a Panasztestület megállapításával – a védelemhez való jogra vonatkozó tájékoztatással, a jegyzőkönyv felvételével, az iratbetekintéssel, valamint a jegyzőkönyv másolat átadásának elmaradásával, és a rabosítás időpontjának meghatározásával kapcsolatos panaszok kivizsgálására a panaszügyben lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás nem terjedt ki. A panaszos feleségének szóló idézéssel kapcsolatos sérelmek ezen kívül azért sem képezhetik jelen határozat tárgyát, mivel nevében – mint arra a Panasztestület is rámutatott – az Rtv. 92. § (1) bekezdés értelmében a panaszos csak erre irányuló meghatalmazás birtokában járhatott volna el.

III.

A lefolytatott vizsgálat során a rendelkezésre álló dokumentumok – a panasz beadványok, a Gödöllői Rendőrkapitányságon a 376/2010. bü. számú ügyben, egy r. zászlós és egy r. százados által 2010. június 25-én készített jelentések, valamint egy r. hadnagy 2010. július 05-i jelentése, és a Panasztestület munkatársának 2010. augusztus 02-i feljegyzése – az alábbiakat tartalmazták.

A bűnügyet vizsgáló r. zászlós 2010. június 25-i jelentése szerint a panaszost 2010. május 13-án garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt, gyanúsítottként hallgatta ki a Gödöllői Rendőrkapitányság épületében. A kihallgatás a büntetőeljárás szabályai szerint zajlott, a jogokra és kötelezettségekre történő figyelmeztetések a gyanúsítás ismertetését követően megtörténtek.

A panaszos a védelemhez való jogával kapcsolatban úgy reagált, hogy „védőt nem kíván megbízni”, amit a kihallgatási jegyzőkönyvben saját kézírásával rögzített is.

A gyanúsítás ismertetése során a panaszos egy füzetbe jegyzetelt. A vizsgáló ekkor felhívta a figyelmét arra, hogy figyeljen oda a gyanúsítás szövegére, mert az ellen jogában áll panasszal élni. Mivel a gyanúsított a figyelmeztetés ellenére tovább jegyzetelt, ezért egy ismételt felszólítás keretében arról is tájékoztatta a vizsgáló, hogy a jegyzőkönyvből másolatot kérhet, ezért az elhangzottak leírása felesleges. A későbbiek során a panaszos ezen lehetőségével nem élt. A panaszos a kihallgatás során végig feszülten, idegesen viselkedett és felháborodott hangnemben többször kioktató jellegű kijelentéseket tett az eljárással kapcsolatban. Ezt követően 2010. május 14-én az objektumőr telefonon tájékoztatta a

„(1) Akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Ha e törvény az ügyész vagy a nyomozó hatóság részére intézkedés megtételére határidőt állapított meg, az intézkedés elmulasztása miatt akkor lehet panasszal élni, ha a határidő eredménytelenül eltelt.

(3) Nincs helye panasznak a VII. Fejezet VII. Címe szerinti bizonyítási eljárások, a nyomozás [170. § (2) bek.] és a feljelentés kiegészítésének elrendelése (172/A. §) miatt, valamint a nyomozó hatóság egyéb adatszerző tevékenysége során végzett eljárási cselekmények (178. §, 178/A. §), a tanú kihallgatása [79. § (1) bek., 181. §], és a szaktanácsadó közreműködése (182. §) miatt.

(4) Az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt tett, a törvényben kizárt vagy elkésett panaszt, emiatt indokolás nélkül nem lehet elutasítani.

(5) Ha az (1) bekezdés alapján tett panaszt az intézkedést tevő vagy az intézkedést elmulasztó, illetve a panaszt elbíráló alaposnak tartja, a panasszal sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges és indokolt intézkedést megteszi, s erről a panaszt tevőt határozat hozatala nélkül értesíti.

(6) Az (1) bekezdés szerinti panaszra egyebekben a 195. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Ha az ügyész a nyomozást megszüntette, a sértett az eljárás folytatásának elrendelése iránt a határozat közlésétől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

vizsgálót, hogy a kapuban várja a panaszos. Miután a vizsgáló lement a kapuhoz, a panaszostól megtudta, hogy az azért jelent meg a kapitányságon, hogy a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvből másolatot kérjen, emellett az iratokba kívánt betekinteni.

Sz. A. r. százados 2010. június 25-i jelentése szerint egy általa végzett szembesítés alkalmával – amikor éppen befejezte a nyomozati cselekmény foganatosítását – a kollégája szintén elkezdett egy szembesítést, melynek során a panaszost szembesítette egy tanúval. Ennek során a r. százados hallotta, hogy az ügy vizsgálója több alkalommal rászólt a panaszosra, hogy arra figyeljen, ami a kihallgatása során elhangzik.

A. G. r. hadnagy jelentése szerint a Gödöllői Rendőrkapitányság épületébe történő be és kiléptetést az objektumőr a Gödöllői Rendőrkapitányság vezetőjének 2/2009. (I. 23.) Intézkedése alapján látja el. Az Intézkedés nyomán kiadott és jóváhagyott őrutasítás rendelkezései szerint az objektumőr a kapitányság épületébe érkező személyeket felszólítja személyazonosságuk igazolására, majd érkezésükről értesíti az ügyben eljáró személyt, az ügyintéző érkezéséig pedig felszólítja a megjelenteket arra, hogy az ügyfélváróban várakozzanak. Objektumvédelmi okokból kiadott szóbeli utasítás alapján a kapitányságra érkező személyek személyazonosító okiratát az objektumőr az őket fogadó személy érkezéséig magánál tartja. A személyazonosító okmány elvételének egyik oka tehát az, hogy a beléptetendő személy személyazonosságáról meggyőződjenek, a másik pedig az, hogy így a kapitányságon megjelenő személyek mozgása „könnyebben nyomon követhető legyen”.

A Panasztestület munkatársa megkereste a Gödöllői Városi Ügyészséget, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszosnak a kihallgatást végző rendőr magatartásával (hangnemével) és a kihallgatás körülményeivel (kívülálló személy jelenléte) kapcsolatos részeit az ügyészség nem vizsgálja.

IV.

A Panaszos sérelmezte, hogy az ügyében vizsgálóként eljáró r. zászlós a kihallgatása során rákiabált, hogy ne jegyzetelje az elhangzottakat.

Tekintettel arra, hogy ebben a kérdésben kizárólag a panaszos állítása, valamint a közokiratnak minősülő rendőri jelentések – melyek szerint az eljáró vizsgáló a panaszost előbb figyelmeztette, majd felszólította a jegyzetelés abbahagyására, majd annak szükségtelenségét meg is indokolta számára – állíthatóak egymással szembe, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ellentmondás az eljárás során nem volt feloldható. A rendőri jelentések ugyanakkor azt tartalmazzák, hogy éppen a panaszos volt az, aki a kihallgatás során végig feszülten, idegesen viselkedett és felháborodott hangnemben többször kioktató jellegű kijelentéseket tett. Ezért a vizsgáló által a panaszossal szemben használt hangnem tekintetében – a Panasztestület megállapításával egyet érteve – a panaszt elutasítom.

A panaszos sérelmezte, hogy szembesítését egy másik ügy sértettjének jelenlétében folytatták le.

Az r. százados 2010. június 25-i jelentése szerint szembesítést hajtott végre, mikor annak befejeztével a kollégája szintén elkezdte a panaszos szembesítését egy másik tanúval.

A Be. konkrétan meghatározza, hogy az eljárás nyomozati szakaszában az egyes eljárási cselekményeknél az eljárás mely résztvevői lehetnek jelen. A személyes adatok körét a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII.

törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §-a² határozza meg. Ez alapján személyes adatnak minősül „bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (a továbbiakban: érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés”. A 2. § 3. pontja definiálja a különleges személyes adatok körében a bűnügyi személyes adat fogalmát, amely „a büntetőeljárás során vagy azt megelőzően a bűncselekménnyel vagy a büntetőeljárással összefüggésben, a büntetőeljárás lefolytatására, illetőleg a bűncselekmények felderítésére jogosult szerveknél, továbbá a büntetés-végrehajtás szervezeténél keletkezett, az érintettel kapcsolatba hozható, valamint a büntetett előéletre vonatkozó személyes adat.”. Tehát a panaszosnak a kihallgatás megkezdésekor jegyzőkönyvben rögzített adatai személyes adatoknak, míg a kihallgatás során tett nyilatkozatának tartalma bűnügyi személyes adatnak minősül, amelyekre egyaránt vonatkozik a törvényi védelem.

Az Rtv. 2. §-a alapján a rendőrség köteles tiszteletben tartani és védelmezni az emberi méltóságot, óvni az ember jogait. Azáltal, hogy a kapitányság objektumának adottságai nem tették lehetővé a különböző büntetőeljárások résztvevőinek külön helyiségben történő meghallgatását, a kialakult – bár kényszer szülte – szituáció alkalmassá vált arra, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga sérüljön, mivel a vele egy helyiségben tartózkodó, ugyanakkor hivatalos személynek nem minősülő – más eljárásban részt vevő – személy megismerhette a kihallgatása során elhangzó különleges személyes adatait. Ezért – egyet értve a Panasztestület állásfoglalásának megállapításával – a személyes adatok védelméhez fűződő jog sérelme vonatkozásában a panaszosnak helyt adok.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő objektumór elvette a személyi igazolványát arra az időtartamra, amíg az épületben tartózkodott.

Az Rtv. 46. § (3) bekezdése értelmében a rendőrség a védett középületek és az abban tartózkodók biztonsága érdekében a be- és kilépésre az ott elhelyezett szerv vezetőjével egyetértésben szabályokat állapíthat meg. A védett középületnek nincsen törvényi meghatározása, ugyanakkor az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelten fontos létesítmények köréről szóló 24/1997. (III. 26.) BM rendelet 1. §-a az állam működése szempontjából kiemelten fontos létesítménynek minősíti a rendőrségi épületeket.

A rendőrségi épületek vonatkozásában a Magyar Köztársaság Rendőrsége nyílt épületeibe történő be- és kiléptetés szabályairól, a belső rend és biztonság fenntartásáról szóló 48/2008. (OT 28.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás) ír elő beléptetési

² **Avtv. 2. §:**

„E törvény alkalmazása során:

1. *személyes adat: bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (a továbbiakban: érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható. A személy különösen akkor tekinthető azonosíthatónak, ha őt - közvetlenül vagy közvetve - név, azonosító jel, illetőleg egy vagy több, fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző tényező alapján azonosítani lehet (...);*

3. *bűnügyi személyes adat: a büntetőeljárás során vagy azt megelőzően a bűncselekménnyel vagy a büntetőeljárással összefüggésben, a büntetőeljárás lefolytatására, illetőleg a bűncselekmények felderítésére jogosult szerveknél, továbbá a büntetés-végrehajtás szervezeténél keletkezett, az érintettel kapcsolatba hozható, valamint a büntetett előéletre vonatkozó személyes adat;(...)*”

szabályokat. Az Utasítás 2. pontja alapján az épületekbe főszabály szerint csak a jogosultságot igazoló okmánnyal (igazolvánnyal), illetve külön (szóbeli vagy írásbeli) engedéllyel lehet be- és kilépni. A 19. pont úgy rendelkezik, hogy amennyiben a be- vagy kilépni szándékozó személy az utasításban, illetve az ennek végrehajtására kiadott belső normákban meghatározott, a be- és kilépéshez szükséges feltételeknek nem tesz eleget, az objektumőr vagy az ügyeletes köteles az előírások betartására felszólítani, valamint annak teljesítéséig a be- vagy kilépés lehetőségét megtagadni.

A hivatkozott ORFK Utasítás 30. pontjában foglalt, az objektumparancsnokoknak szóló felhatalmazás, illetve kötelezése alapján született a Gödöllői Rendőrkapitányság vezetőjének 2/2009. (I. 23.) számú Intézkedése a Gödöllői Rendőrkapitányság épületébe történő be- és kiléptetés szabályairól, a belső rend és biztonság fenntartásáról. Ez, valamint a hozzá kapcsolódó szóbeli utasítás képezte az objektumőr intézkedésének alapját.

Az Avtv. 3. §-ának (1) bekezdése szerint személyes adat csak akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete elrendeli. A Panasztestület ezzel kapcsolatban a következő megállapítást tette: *„Tekintettel arra, hogy a panaszban foglalthoz hasonló helyzetekben a hozzájárulás önkéntessége nem jön szóba (mivel közhatalmi jogosítvánnyal – a belépés megtagadásának lehetőségével – felruházott személy „igazoltat” és mivel az igazolás megtagadásának eredményeként az érintett célját nem tudja megvalósítani, illetve nem tud – pl. az idézésre való megjelenésre irányuló – kötelezettségének eleget tenni), az ilyen jellegű adatkezelés csak törvényi rendelkezés esetén lehet jogszerű. Az Avtv. rendkívül szigorú szabálya még a törvényi felhatalmazás alapján alkotott rendeletben sem teszi lehetővé az adatkezelés előírását (kivéve az önkormányzati rendeleteket), tehát az a norma-láncolat, amely jelen esetben megalapozza az adatkezelést (az Rtv. felhatalmazása alapján alkotott BM rendelet, egy ehhez kapcsolódó ORFK utasítás, és egy ennek alapján alkotott – ráadásul az érintettek számára meg sem ismerhető – kapitányi intézkedés) bizonyosan nem felel meg az Avtv.-ben megkövetelt feltételrendszernek. Megállapítható tehát, hogy – bár a rendőrség épületébe való belépéshez az azonosítás megkövetelése a Testület álláspontja szerint is legitim igény – a hatályos szabályozás alapján az igazolvány átadásának megkövetelése sem volt jogszerű. A rendőrségi épületek beléptetésével kapcsolatos – a fentiekben részletesen kifejtett – szabályozási hiányossággal kapcsolatban a testület fel kívánja hívni mind az ORFK, mind a jogalkotó figyelmét, hogy az Avtv. rendelkezéseinek csak az felel meg, ha törvény hatalmazza fel a rendőrség részéről eljáró személyeket (ide értve az egyébként igazoltatásra nem jogosult közalkalmazottakat), hogy a belépni kívánók személyes adatait megismerjék.”*

A Panasztestület mindezek alapján állásfoglalását a helyzet rendezése érdekében tájékoztatásul megküldte a Belügyminiszternek, illetve az Adatvédelmi biztosnak is.

Tekintettel arra, hogy a panaszos személyi igazolványának elvétele és annak csak az előadó megérkezése után történő visszaadása egy olyan szóbeli utasítás szerint történt, amelyre alapot adó rendelkezést sem a már hivatkozott ORFK Utasítás, sem a Gödöllői Rendőrkapitányság vezetőjének intézkedése nem tartalmaz, ezért a Panasztestülettel egyetértek abban, hogy az objektumőr intézkedése sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát, így a panasznak az okmány visszatartása tekintetében helyt adok.

A fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése³, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein⁴ alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése és (2) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdése, 124. §, 130.§ (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §-a, 46.§ (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (1)-(5), valamint (7) és (9) bekezdései;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése;
- a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 188. § (1) bekezdése, 191.§ (1) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. §-a, 196. §-a;
- a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. §-a, 3. § (1) bekezdése;
- az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelten fontos létesítmények köréről szóló 24/1997. (III. 26.) BM rendelet 1. §-a;
- a Magyar Köztársaság Rendőrsége nyílt épületeibe történő be- és kiléptetés szabályairól, a belső rend és biztonság fenntartásáról szóló 48/2008. (OT 28.) ORFK Utasítás;
- a Gödöllői Rendőrkapitányság vezetőjének 2/2009. (I. 23.) számú Intézkedése a Gödöllői Rendőrkapitányság épületébe történő be- és kiléptetés szabályairól, a belső rend és biztonság fenntartásáról.

Budapest, 2010. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**

³ **Rtv. 92. §:** „(1) Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

⁴ **Rtv. 93/A. §:**

„(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”